

פקודת המשטרה (תקון) (מס' 2).

מס' 42 לש' 1939.

פקודה המתקנה את פקודת המשטרה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם. פרק פ"ב.
1. פקידה זו תקרא פקודת המשטרה (תקון) (מס' 2), 1939, וקוראין אותה כאחת עם פקודת המשטרה, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 18 מהפקודה העיקרית יבוטל והסעיף דלקמן יבוא במקומו:—

18.—(1) מותר לו למפקח הכללי, מדי התעורר הצורך לכך, להרכיב בתי דין למשמעת לשפיטתם של שוטרים שעשו עברה מן העברות דלקמן, וכל שוטר כזה מותר לכלוא או לעצור אותו בצורה שנקבעה בסעיף 17 (1):—

„בתי דין למשמעת לשפיטת עברות ירועות.“

החלפת סעיף 18 סו הפקודה העיקרית בסעיף חדש.

(א) המתחיל התקוממת, או מעוררה או מסייע לה, או מגלה יחס רצון כלפיה, או מסית לה או מאמצה;

(ב) הגורם לכל הסתה או למהומה שהיא או מצטרף לה;

(ג) הנמצא בכל התקהלות הנוטה למהומה ואינו מתאמץ בכל יכולתו לדכא אותה התקהלות;

(ד) היודע על כל התקוממות, מהומה, הסתה, או מרד אזרחי בין שעלו במחשבה ובין שיצאו לפועל, ואינו מוסר מיד ידיעות לכך לקצין הממונה עליו;

(ה) המכה את הקצין הממונה עליו, או מאיים עליו באלמות, כשאותו קצין ממלא את תפקידו;

(ו) הנמלט מחיל המשטרה, או עוזר או מסייע לכל שוטר הנמלט מחיל המשטרה;

(ז) המגלה מורך לב במילוי תפקידו;

(ח) האשם תכופות בעברות חמורות המזיקות לסדר ולמשמעת;

(2) בתי דין למשמעת כאלה יהיו מורכבים כדלקמן:—

(א) נשיא — סגן המפקח הכללי או מפקח מחוזי שימונו ע"י המפקח הכללי;

(ב) חברים — שני קציני משטרה עליונים שימונו ע"י המפקח הכללי.

(3) נאשם העומד להישפט בפני בית דין למשמעת, רשאי להתנגד, בשל כל נימוק מספיק, לכל חבר מחברי בית דין כזה, לרבות הנשיא.

(4) בטרם יגש בית הדין למשמעת לדון נאשם, צריך לקרוא באזניו את שמוטיהם של החברים שנתמנו לשמש בבית הדין הזה, וצריך לשאול אותו אם מתנגד הוא לאחד מהם. אם הוא מעורר כל טענת-התנגדות ושאר חברי בית הדין מקבלים את טענותיו, כי אז יפרוש מבית הדין אותו אדם שהוא מתנגד לו ואדם אחר יבוא במקומו.

(5) לצורך בירורן של עברות כאלה תהיינה לבתי הדין למשמעת סמכויות מלאות של שופטי שלום בגדר הסיגים שנקבעו עפ"י סעיף זה ועליהם למלא ככל האפשר אחרי הנוהג והפרוצדירה החלים על שפיטת עברות ע"י בתי משפט שלום.

6. אם מצאו את הנאשם אשם בעברה שהאשימו אותו בה, רשאי בית הדין למשמעת להטיל עליו את אחד הענשין דלקמן:

(א) מאסר ללא יותר משנתים;

(ב) קנס בשעור של לא יותר משלושת חדשי משכורת.

(7) כל פסק שחרץ בית דין למשמעת טעון אשור מאת המפקח הכללי, ולו תהא הסמכות לאשר את הפסק, להמתיקו או לבטלו. אם אשר המפקח הכללי את הפסק, עונשין את הנאשם לפי זה ובהתחשב עם הוראות סעיף קטן (8), מסעיף זה מפטרין אותו מחיל המשטרה; ואילו אם הנאשם הוא שוטר בריטי, רשאי הנציב העליון ליתן צו לגירושו מן הארץ.

(8) כל פסק שחרץ בית דין למשמעת ליותר משלושת חדשי מאסר טעון אשור מאת הנציב העליון, ולו תהא הסמכות לאשר את הפסק, להמתיקו או לבטלו.

(9) כל פסק שחרץ בית דין למשמעת יישאר תלוי ועומד עד שיחאשר ע"י המפקח הכללי או הנציב העליון, הכל כפי שהענין יחייב, ועד שיתקבל אשור כזה מתיחסין לנאשם בכל הבחינות כאל אסיר המחכה למשפטו ואילו כשמשנים או מאשרים את פסק הדין, מחשבין את ימות המאסר — כשנידון האיש למאסר — החל מיום מתן פסק הדין ע"י בית הדין למשמעת.